

Ministerie van VWS
T.a.v. Minister de heer H.M. de Jonge
Postbus 20350
2500 EJ DEN HAAG

Gooimeer 4-15
1411 DC Naarden

Postbus 5135
1410 AC Naarden
Tel: 035 - 542 75 17

info@verenigingspot.nl
www.verenigingspot.nl

KvK: 09104858
Bank: NL16 ABNA 0480094594

Naarden, 8 april 2019
Ref.: AR/bdj/902-0408

Betreft: Winstuitkering door zorgaanbieders

Hooggeachte heer De Jonge,

Naar aanleiding van de Kamerbrief d.d. 13 juli 2018 van de Minister van VWS, de Minister van Medische Zorg en Sport en de Staatssecretaris van VWS (hierna: 'de Kamerbrief'), geeft SPOT (Samenwerkende Professionele Organisaties Thuis- en Woonzorg) graag haar visie op het onderwerp winstuitkering door zorgaanbieders en in het bijzonder winstuitkering door kleinschalige thuis- en woonzorginstellingen.

SPOT is een branchevereniging waarbij meer dan 110 kleinschalige thuis- en woonzorginstellingen zijn aangesloten. Sinds de oprichting in 1999 staat kennis- en informatie-uitwisseling centraal en behartigt de vereniging de belangen van kleine en kleinschalige zorgaanbieders. De meeste instellingen ontvangen financiering op basis van (een combinatie van) de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015), de Wet langdurige zorg (Wlz) en de Zorgverzekeringswet (Zvw). Bij bijna 60% van de leden zijn minder dan 50 personen werkzaam. 61% van de leden heeft een omzet lager dan € 2.000.000.

Leden van SPOT moeten voldoen aan een aantal stevige kwaliteitseisen, die niet alleen bijdragen aan een hoge kwaliteit van de zorgverlening maar ook aan de professionaliteit van de organisatie. De leden van SPOT onderkennen de Governancecode Zorg 2017.

Om inzichtelijk te maken hoe door de leden van SPOT wordt omgegaan met private financiering en winstuitkering, welke risico's dit eventueel meebrengt en welke wensen en verwachtingen er onder de leden bestaan ten aanzien van eventuele nadere regulering met betrekking tot winstuitkering door zorgaanbieders, is onder de leden een enquête afgenomen. Deze is door ongeveer de helft van de leden ingevuld. Aan de hand van de resultaten van de enquête wordt hieronder de visie van SPOT geformuleerd met betrekking tot de in de Kamerbrief genoemde vraagpunten met betrekking tot winstuitkering door kleinschalige thuis- en woonzorginstellingen.

1. Huidige praktijk:

- a. In hoeverre vindt winstuitkering daadwerkelijk plaats, al dan niet via bedrijfsstructuren waarbij (delen van) de zorgverlening en/of andere diensten (zoals vastgoedbeheer) worden uitbesteed?*
- b. Welke zorgaanbieders zouden door wijzigingen in de regelgeving worden geraakt en welke impact zou dat op hen en op de zorgverlening aan patiënten hebben?*

1. Uit de enquête blijkt dat ca. 81% van de leden van SPOT op dit moment met privaat kapitaal is gefinancierd.
2. De hoogte van de winst (als percentage van omzet) is niet significant verschillend bij instellingen die wel of niet met privaat kapitaal zijn gefinancierd. Van alle instellingen had ruim 33% in boekjaar 2017 een negatief resultaat. Bij ruim 74% bedroeg de winst minder dan 5% van de omzet.
3. Tot nu toe wordt relatief weinig gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot het doen van winstuitkeringen. Van de privaat gefinancierde instellingen heeft 65% nog nooit winst uitgekeerd, keert 29% het ene jaar wel en het andere jaar geen winst uit en keert 6% tot nu toe ieder jaar winst uit. Van de instellingen die korter dan 5 jaar met privaat kapitaal zijn gefinancierd heeft tot nu toe geen enkele instelling een winstuitkering gedaan.
4. Er bestaat een duidelijk verband tussen het al dan niet doen van winstuitkeringen en de mate van winstgevendheid van de instelling. Van de instellingen die tot nu toe wel (een of meerdere keren) winst hebben uitgekeerd had 83% in boekjaar 2017 een winst >2%.
5. Van de instellingen die met privaat kapitaal zijn gefinancierd maakt 18,5% gebruik van uitbesteding van zorgverlening en/of diensten. Daarentegen maakt van de instellingen die de stichting als rechtsvorm hebben of die (ook) intramurale zorg aanbieden geen enkele instelling gebruik van uitbesteding van zorgverlening of diensten. Op basis van de resultaten van de enquête zijn er dus geen aanwijzingen dat gebruik wordt gemaakt voor uitbesteding van zorgverlening en/of diensten door instellingen waarvoor een winstverbod geldt.
6. 86% van de geënquêteerde leden biedt uitsluitend extramurale zorg aan. Van deze groep is 77% met privaat kapitaal gefinancierd. Wanneer winstuitkering voor aanbieders van extramurale zorg verboden zou worden, zouden de investeerders in deze instellingen derhalve in belangrijke mate getroffen worden.

Financiering

- a. Wat is de daadwerkelijke financieringsbehoefte in de sector van thuiszorg- en woonzorginstellingen?*
- b. In hoeverre is het in deze sector voor investeringen in bv. innovatie of kwaliteit van zorg nodig om risicodragend kapitaal aan te kunnen trekken?*
- c. Welke gevolgen zou toegang tot de kapitaalmarkt voor de financieringskosten, en daarmee indirect voor de zorgkosten, hebben?*

7. Zoals vermeld, is ruim 81% van de leden van SPOT met privaat kapitaal gefinancierd. Uit de resultaten van de enquête blijkt dat de keuze voor financiering met privaat kapitaal voornamelijk is ingegeven door een behoefte aan financiering en/of het streven naar een gezonde bedrijfsvoering. Als belangrijkste redenen waarom gekozen is voor financiering met privaat kapitaal werden namelijk genoemd:
 - vanwege de terughoudendheid van banken met het vertrekken van krediet (29,4%);
 - als buffer voor het opvangen van tegenvallende resultaten (23,5%);
 - om innovaties of verbetering van de kwaliteit van zorg mogelijk te maken (17,7%);
 - omdat versterking van het eigen vermogen wenselijk/noodzakelijk is vanwege eisen van derden (bv. banken, zorgverzekeraars, zorgkantoren) (11,8%).
 Van de instellingen die *niet* met privaat kapitaal zijn gefinancierd was dit bij slechts 29% (mede) omdat zij reeds over voldoende andere mogelijkheden voor financiering beschikten.

8. Alle geënquêteerde instellingen die *intramurale* zorg aanbieden zijn privaat gefinancierd. De redenen waarom deze instellingen hiervoor gekozen hebben zijn niet wezenlijk verschillend van de redenen die instellingen die (uitsluitend) extramurale zorg aanbieden noemen. Slechts 17% hiervan beschikte over eigen vastgoed.

9. De leden verwachten dat het eventueel toestaan van winstuitkering door aanbieders van intramurale zorg overwegend gunstige effecten zal hebben voor de financierbaarheid en voor de totale zorgkosten.
 - Ruim 33% verwacht dat het gemakkelijker zal worden om nieuwe investeerders te vinden; geen van de leden verwacht dat dit juist moeilijker zal worden.
 - Ruim 33% verwacht dat banken minder terughoudend worden met het verstrekken van krediet; 8% verwacht dat banken juist terughoudender worden met het verstrekken van krediet.
 - 25% verwacht dat de tarieven zullen worden verlaagd; geen van de leden verwacht dat de tarieven zullen stijgen; 8% verwacht dat er meer zorg zal worden geboden.

10. Aan de leden is ook de vraag voorgelegd welke effecten zij verwachten van de eventuele invoering van een verbod op winstuitkering voor aanbieders van (uitsluitend) *extramurale* zorg. Ca. 93% verwacht voornamelijk negatieve effecten, waarvan het grootste deel betrekking heeft op de financiering van de betreffende instellingen.
 - Ruim 62% verwacht dat de bestaande kapitaalverschaffers niet langer bereid zullen zijn om te investeren.
 - Ruim 62% verwacht dat het lastig zal zijn om nieuwe investeerders te vinden.
 - Ruim 57% verwacht dat banken terughoudender zullen worden met het verstrekken van krediet.
 - Bijna 29% verwacht dat de bestaande kapitaalverschaffers met verliezen achterblijven.

11. In aanvulling op het voorgaande, signaleert SPOT dat in toenemende mate belangstelling bestaat van bijvoorbeeld pensioenfondsen en ook buitenlandse partijen om te investeren in thuis- en woonzorginstellingen. SPOT beschouwt dit als een positieve ontwikkeling, mede omdat de afhankelijkheid van banken daarmee afneemt, wat uiteindelijk ook een gunstig effect kan hebben op innovaties en de beperking van de zorgkosten.

Omdat investeerders, zoals pensioenfondsen, veelal uitsluitend bereid zijn om te investeren in een instelling wanneer zij daarvoor ook een rendement in de vorm van een winstuitkering kunnen ontvangen, is de mogelijkheid van het kunnen doen van winstuitkeringen een essentiële voorwaarde om dergelijke investeringen mogelijk te maken. Daarbij is het van belang op te merken dat ook banken in toenemende mate voor het verstrekken van krediet aan thuis- en woonzorginstellingen als voorwaarde stellen dat deze voor een deel ook met eigen vermogen (privaat kapitaal) zijn gefinancierd. Wanneer dat laatste niet mogelijk is, zullen banken een risicopremie in de vorm van hogere rentes in rekening brengen. SPOT is dan ook van mening dat de mogelijkheid van het kunnen doen van winstuitkeringen essentieel is voor een gezonde financiering van (kleinschalige) thuis- en woonzorginstellingen en naar verwachting juist een gunstig effect heeft op de beperking van de financieringskosten – en daarmee de zorgkosten.

Effecten van winstuitkering:

- a. *Welke effecten heeft de mogelijkheid van winstuitkering (in de extramurale Wlz-zorg) op de betaalbaarheid, kwaliteit en toegankelijkheid van zorg?*
 - b. *Welke effecten zou het toestaan van winstuitkering (in de intramurale Wlz-zorg) hebben op de betaalbaarheid, kwaliteit en toegankelijkheid van zorg?*
 - c. *In hoeverre zijn er signalen dat winstuitkering leidt of zou leiden tot onwenselijke productieprikkelers en/of verminderde kwaliteit of juist tot een impuls aan kostenefficiëntie, kwaliteit of innovatie?*
12. SPOT heeft op dit moment geen aanwijzingen dat de mogelijkheid van het doen van winstuitkeringen in de extramurale zorg een negatieve invloed heeft op de betaalbaarheid, kwaliteit en toegankelijkheid van de zorg. Uit de enquête blijkt dat:
- slechts 7% van de leden verwacht dat een eventueel verbod op winstuitkering voor aanbieders van extramurale Wlz-zorg een positief effect zal hebben op de kwaliteit van de zorg;
 - ruim 21% verwacht dat een dergelijk verbod juist een negatieve invloed zal hebben op de kwaliteit van de zorg.
13. Ook zijn er geen aanwijzingen dat het toestaan van winstuitkering door aanbieders van intramurale Wlz-zorg een negatieve invloed zou hebben op de betaalbaarheid, kwaliteit en toegankelijkheid van de zorg. De meeste (bestuurders van) instellingen verwachten geen of voornamelijk positieve gevolgen en slechts weinig negatieve gevolgen van het eventueel (onder voorwaarden) toestaan van winstuitkering door aanbieders van intramurale zorg.
- Ruim 33% verwacht geen of nauwelijks gevolgen.
 - 25% verwacht dat de tarieven zullen worden verlaagd.
 - Ruim 8% verwacht dat er efficiënter/doelmatiger zal worden gewerkt.
 - Bijna 17% verwacht dat de kwaliteit van zorg zal verbeteren.
 - 8% verwacht dat er meer zorg zal worden geboden.
 - 25% verwacht dat er scherpere keuzes zullen worden gemaakt ten aanzien van het zorgaanbod en/of het type patiënten aan wie zorg wordt geboden.

14. Uit de enquête blijkt dat volgens de leden de verschillen in *kwaliteit van zorg* tussen verschillende instellingen redelijk goed inzichtelijk zijn: binnen de extramurale zorg meent bijna 57% dat deze verschillen redelijk tot goed inzichtelijk zijn; binnen de intramurale zorg meent ruim 71% dat deze verschillen redelijk tot goed inzichtelijk zijn. De verschillen in *tarieven* (betaalbaarheid) zijn binnen de intramurale zorg ook redelijk inzichtelijk: bijna 67% meent dat deze verschillen redelijk tot goed inzichtelijk zijn. Binnen de extramurale zorg bestaat minder transparantie ten aanzien van de tarieven: slechts 30% meent dat de verschillen in tarieven daar redelijk tot goed inzichtelijk zijn. Verschillen in (ongewenste) *patiëntselectie* (toegankelijkheid) zijn binnen zowel de intramurale zorg als de extramurale zorg slechts beperkt inzichtelijk voor buitenstaanders: slechts 33%, respectievelijk 25% meent dat deze verschillen redelijk tot goed inzichtelijk zijn. Dit betekent dat niet geheel kan worden uitgesloten dat pogingen om de winst te vergroten door (ongewenste) patiëntselectie of – in mindere mate – door het verhogen van de tarieven mogelijk niet opgemerkt worden en dus niet ‘bestraft’ worden. Hoewel de aantallen klein zijn, zijn er op basis van deze enquête geen aanwijzingen dat de risico’s voor winstuitkering door aanbieders van (onder andere) intramurale zorg hoger zijn dan die voor winstuitkering door aanbieders van (uitsluitend) extramurale zorg; op basis van de resultaten zijn deze zelfs kleiner.

Juridische aspecten:

- a. *Een verbod op winstuitkering of beperkende voorwaarden raken aan het eigendomsrecht (EVRM) en het recht op vrij verkeer (VWEU).*
 - b. *In hoeverre wordt voldaan aan de vereisten van noodzakelijkheid en proportionaliteit?*
 - c. *In hoeverre zijn er mogelijkheden voor alternatieve beleidsopties of flankerend beleid?*
15. SPOT is van oordeel dat het huidige verbod op winstuitkering voor aanbieders van intramurale zorg op gespannen voet staat met de Europeesrechtelijke bepalingen met betrekking tot het recht op vrij verkeer, in het bijzonder de vrijheid van vestiging en de vrijheid van kapitaal. Het belang hiervan wordt nog eens onderstreept door het feit dat – zoals reeds vermeld – er signalen zijn dat buitenlandse partijen in toenemende mate interesse hebben om te investeren in Nederlandse thuis- en woonzorginstellingen. SPOT meent dat niet (langer) voldaan wordt aan de vereisten van proportionaliteit en noodzakelijkheid die een dergelijke inbreuk op het recht op vrij verkeer zouden kunnen rechtvaardigen. Met het vervallen van het bouwregime, de invoering van de scheiding tussen wonen en zorg en de invoering van de nieuwe wetgeving die in de plaats is gekomen van de AWBZ, zijn de oorspronkelijke gronden voor een verbod op winstuitkering immers komen te vervallen. Bovendien bestaat er weinig evidentie voor de eventuele risico’s van het toelaten van winstuitkering door aanbieders van intramurale zorg. Als voor een dergelijke inbreuk op het recht op vrij verkeer al een rechtvaardiging gevonden zou kunnen worden, dan geldt dit naar het oordeel van SPOT in elk geval niet voor kleinschalige thuis- en woonzorginstellingen.

16. Om vergelijkbare redenen is SPOT van oordeel dat het introduceren van een verbod op winstuitkering door aanbieders van (uitsluitend) extramurale Wlz-zorg op gespannen voet staat met de Europeesrechtelijke bepalingen met betrekking tot het recht op vrij verkeer. Ook daarvoor bestaat onvoldoende rechtvaardiging om te voldoen aan de vereisten van proportionaliteit en noodzakelijkheid. Hooguit zou het stellen van enkele beperkte aanvullende voorwaarden voor winstuitkeringen toelaatbaar kunnen zijn.
17. Daarnaast is SPOT echter ook van oordeel dat het introduceren van een verbod op winstuitkering door aanbieders van (uitsluitend) extramurale Wlz-zorg op gespannen voet staat met het recht op het vrije genot van eigendom als bedoeld in artikel 1 Eerste Protocol EVRM. Zeker gelet op het feit dat winstuitkering voor deze groep zorgaanbieders reeds jarenlang is toegestaan en er – tot de motie-Keijzer – nooit aanwijzingen zijn geweest dat dit alsnog zou worden verboden, hebben investeerders erop mogen vertrouwen dat zij veilig konden investeren in deze instellingen en op een later moment een rendement zouden kunnen ontvangen op hun geïnvesteerde vermogen. Zoals vermeld, biedt 86% van de (geënquêteerde) leden van SPOT – hoofdzakelijk kleinschalige thuis- en woonzorginstellingen – uitsluitend extramurale zorg aan en is van deze groep 77% met privaat kapitaal gefinancierd. Wanneer winstuitkering voor aanbieders van extramurale zorg zou worden verboden, zouden de belangen van de huidige investeerders in belangrijke mate worden geschaad. Mede gelet op het feit dat er onvoldoende aanwijzingen zijn dat de mogelijkheid van het doen van winstuitkeringen door deze groep zorgaanbieders (evidente) negatieve gevolgen heeft voor de publieke belangen in de gezondheidszorg, meent SPOT dat niet is voldaan aan het – aan een dergelijke inbreuk op het eigendomsrecht gestelde – vereiste van een rechtvaardig evenwicht ('fair balance') tussen eisen van het algemeen belang en de eigendomsrechten van de betreffende individuen die in deze instellingen hebben geïnvesteerd. Daar komt nog bij dat ook de instellingen zelf in belangrijke mate geschaad zullen worden, doordat bestaande investeerders naar verwachting (grotendeels) niet langer bereid zullen zijn om te investeren en de instellingen met een acuut financieringsprobleem worden geconfronteerd, waardoor de continuïteit in gevaar kan komen.
18. SPOT is dan ook van mening dat het alsnog verbieden van winstuitkering door aanbieders van (uitsluitend) extramurale Wlz-zorg – althans in elk geval door kleinschalige aanbieders – juridisch niet toelaatbaar zou zijn. Niet geheel uitgesloten is dat eventueel wel enkele (beperkte) voorwaarden zouden kunnen worden gesteld aan het doen van winstuitkeringen door zowel aanbieders van intramurale Wlz-zorg als aanbieders van (uitsluitend) extramurale Wlz-zorg, mits voldoende aannemelijk kan worden gemaakt dat deze voorwaarden de toets van de vereisten van proportionaliteit en noodzakelijkheid kunnen doorstaan. Ook indien hiervoor gekozen zou worden, zou naar het oordeel van SPOT echter steeds moeten worden afgewogen in hoeverre differentiatie in de wetgeving noodzakelijk is tussen grotere en kleinere instellingen.

Conclusie

- a. *Is het onderscheid tussen intramurale Wlz en extramurale Wlz nog gerechtvaardigd?*
 - b. *Zo niet, moet winstuitkering ook voor extramurale Wlz worden verboden of moet winstuitkering ook voor intramurale Wlz worden toegestaan?*
 - c. *Is er reden voor het stellen van aanvullende voorwaarden en zo ja, welke?*
19. SPOT meent dat het onderscheid tussen intramurale Wlz en extramurale Wlz niet langer bepalend moet zijn voor de toelaatbaarheid van winstuitkering. In de eerste plaats is de ratio voor dit onderscheid weggevallen met het afschaffen van het bouwregime, de scheiding die is aangebracht tussen wonen en zorg en de invoering van de nieuwe wetgeving die in de plaats is gekomen van de AWBZ. In de tweede plaats meent SPOT dat het onderscheid tussen winstuitkering en andere vormen van vermogensonttrekking (die niet onder het winstverbod vallen) de facto beperkt is, waardoor de waarde en betekenis van een winstverbod in belangrijke mate gerelativeerd wordt. In de derde plaats zijn er geen aanwijzingen dat de risico's van private financiering en/of winstuitkering in de intramurale zorg groter zijn dan in de extramurale zorg. Naar het oordeel van SPOT zijn deze risico's in beide sectoren – in elk geval voor wat betreft de kleinschalige instellingen – beperkt.
20. Uit de enquête blijkt dat bijna 85% van de bestuurders van de geëncquêteerde instellingen en 80% van de bestuurders van instellingen die (onder andere) intramurale zorg aanbieden vindt dat het onderscheid in de wetgeving met betrekking tot winstuitkering tussen aanbieders van (uitsluitend) extramurale zorg en aanbieders van intramurale zorg niet langer gerechtvaardigd is.
21. SPOT meent dat winstuitkering daarom voor aanbieders van intramurale langdurige zorg (eventueel onder voorwaarden) zou moeten worden toegestaan. Uit de enquête blijkt dat bijna 73% van alle bestuurders en 80% van de bestuurders van instellingen die (onder andere) intramurale zorg aanbieden vindt dat winstuitkering voor aanbieders van intramurale langdurige zorg (onder voorwaarden) zou moeten worden toegestaan.
22. SPOT is van oordeel dat er geen rechtvaardiging bestaat voor een eventueel verbod op winstuitkering door aanbieders van (uitsluitend) extramurale zorg. In de eerste plaats zijn er onvoldoende aanwijzingen dat de mogelijkheid tot het doen van winstuitkeringen op dit moment negatieve gevolgen heeft voor de publieke belangen van kwaliteit, betaalbaarheid en toegankelijkheid van de zorg. In de tweede plaats zijn er aanwijzingen dat een verbod wel tot aanzienlijke problemen zou leiden wat betreft de financiering van deze instellingen, aangezien bestaande investeerders niet langer bereid zullen zijn te investeren. In de derde plaats zouden de belangen van aanzienlijke aantallen investeerders door een dergelijk verbod worden geschaad. Zoals reeds vermeld, is SPOT van mening dat daarvoor onvoldoende rechtvaardiging bestaat.
23. SPOT meent dat in de wetgeving hooguit enkele (beperkte) voorwaarden kunnen worden gesteld aan de mogelijkheid tot het doen van winstuitkeringen door aanbieders van intramurale zorg en aanbieders van extramurale zorg, mits daarvoor voldoende rechtvaardiging bestaat (zie hiervoor).

Daarvoor zou meer aangesloten moeten worden bij – op basis van onderzoek – te verwachten effecten op de betaalbaarheid, kwaliteit en toegankelijkheid van de zorg. Het verdient bovendien de voorkeur slechts die voorwaarden in wetgeving vast te leggen die niet geschikt zijn voor zelfregulering. Een andere belangrijke randvoorwaarde is wat betreft SPOT dat eventuele aanvullende voorwaarden niet te beperkend dienen te zijn voor bestaande (kapitaalverschaffers van) instellingen die (uitsluitend) extramurale zorg aanbieden. In het bijzonder zou eventueel kunnen worden overwogen de volgende voorwaarden te stellen:

- (a) Het besluit tot winstuitkering behoeft de goedkeuring van de raad van bestuur.¹
 - (b) Een besluit tot winstuitkering kan slechts worden genomen na een daartoe strekkend advies van de raad van toezicht.
 - (c) Er mag geen winst worden uitgekeerd door aan zorgaanbieder waaraan de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd een handhavingmaatregel heeft opgelegd vanwege ernstige tekortkomingen op het gebied van de kwaliteit van de zorg.
24. Eventueel kunnen daarnaast aanvullende (flankerende) maatregelen worden genomen om verschillen tussen instellingen ten aanzien van (ongewenste) patiëntselectie en tarieven voor buitenstaanders beter inzichtelijk te maken. Hiermee kan het risico dat winst oogmerk eventueel ten koste gaat van de publieke belangen naar verwachting worden beperkt.
25. Het is naar het oordeel van SPOT niet noodzakelijk om voor winstuitkering door kleinschalige thuis- en woonzorginstellingen aanvullende voorwaarden te stellen ten aanzien van een wachttijd voorafgaand aan de eerste winstuitkering.² Uit de enquête blijkt dat in de praktijk gedurende de eerste 5 jaar waarin gebruik wordt gemaakt van private financiering reeds geen winst wordt uitgekeerd.
26. Ook is het naar het oordeel van SPOT niet noodzakelijk om aanvullende voorwaarden te stellen ten aanzien van de hoogte van het resultaat dat nodig is om een winstuitkering te kunnen doen. Als hieraan al voorwaarden worden gesteld, dan zou als voorwaarde kunnen worden gesteld dat de winst in het boekjaar waarop de winstuitkering betrekking heeft ten minste 2% van de omzet dient te bedragen. Een voorwaarde die betrekking heeft op het resultaat in de voorgaande jaren³ zou wat SPOT betreft weinig betekenis hebben en derhalve onnodig beperkend zijn, aangezien het resultaat in enig boekjaar mede beïnvloed wordt door eventuele investeringen en derhalve geen bruikbare maat is voor de financiële stabiliteit van de instelling.

¹ Vgl. het voorstel voor de Wet vergroten investeringsmogelijkheden in medisch-specialistische zorg.

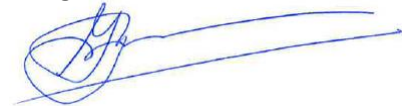
² Vgl. het voorstel voor de Wet vergroten investeringsmogelijkheden in medisch-specialistische zorg, waarin als voorwaarde wordt gesteld dat de eerste drie jaar geen winstuitkeringen worden gedaan.

³ Vgl. het voorstel voor de Wet vergroten investeringsmogelijkheden in medisch-specialistische zorg, waarin als voorwaarde wordt gesteld dat het resultaat in de drie voorgaande jaren positief dient te zijn geweest.

27. Voor instellingen die uitsluitend zorg verlenen die wordt gefinancierd op basis van de Wmo 2015 geldt geen wettelijk verbod op winstoogmerk. Het is aan de gemeenten overgelaten om eventueel nadere voorwaarden te stellen voor de zorginkoop bij deze instellingen. Binnen dit wetgevingskader past het naar het inzicht van SPOT niet om in de wet nadere voorwaarden te stellen ten aanzien van winstuitkeringen.

Wij hopen dat het voorgaande een nuttige bijdrage vormt in het kader van de door u te maken beleidsafwegingen ten aanzien van winstuitkering door zorgaanbieders. Uiteraard is het bestuur van SPOT graag bereid om een nadere – mondelinge of schriftelijke – toelichting te geven op het voorgaande.

Hoogachtend,

Jan Minartz MBA
Voorzitter

C.c. Zijne Excellentie, de heer B. Bruins, de Minister voor Medische Zorg en Sport

C.c. Zijne Excellentie, de heer P. Blokhuis, de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport